

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/66/2020
Identifikačné číslo spisu: 6618010111
Dátum vydania rozhodnutia: 08.12.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivetta Macejková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6618010111.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Petra Kaňu na neverejnom zasadnutí konanom 8. decembra 2021 v Bratislave, s následne verejným vyhlásením rozsudku podľa § 382a Trestného poriadku, v trestnej veci obvinenej N. J. pre pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, o dovolaní obvinenej N. J. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/170/2018 z 9. januára 2019, takto

rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku bol uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/170/2018, z 9. januára 2019 ako aj v konaní, ktoré mu predchádzalo

p o r u š e n ý z á k o n

v ustanoveniach § 319 Trestného poriadku, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v neprospech obvinenej N. J..

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku sa uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/170/2018 z 9. januára 2019 a rozsudok Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 2T/27/2018 z 11. septembra 2018 zrušujú sa v celom rozsahu.

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Okresnému súdu Lučenec sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

II. Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku sa obvinená N. J., nar. XX. I. XXXX v E. I. K., trvale bytom M. XXXX/XX, K., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Levoča, berie do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Lehota väzby začne plynúť okamihom vyhlásenia tohto rozsudku, t. j. 8. decembra 2021 o 11:45 hod. a obvinená ju bude vykonávať v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica.

III. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa väzba obvinenej N. J. nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 2T/27/2018 z 11. septembra 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/170/2018 z 9. januára 2019, bola obvinená N. J. uznaná za vinnú zo spáchania pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, v bodoch 1, 2, 4, 6, 7, 8 v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe, že

- dňa 15.12.2016 v pobočke B. M. M., a.s., v B. na E. XXX, ako samostatne zárobkovo činná osoba vo funkcii územnej riaditeľky B. M. M., a.s. pre okres B., v snahe získať neoprávnený finančný prospech zneužila osobné údaje G. E., v ktorej mene uzatvorila Zmluvu o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX s bankovým účtom IBAN: M. a Zmluvu o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX s bankovým účtom IBAN: M., vedené v B. M. M., a.s. a v B. a na iných miestach disponujúc osobnými údajmi G. E.

1. dňa 15.12.2016 o 13.49 hod. z IP adresy XXX.XX.XX.XXX vykonala na internetovej stránke D. registráciu G. E. a prostredníctvom internetovej stránky D. požiadala spoločnosť J. T., spoločnosť založenú podľa zákona S., IČO: XXX XXX XX, so sídlom B. XX, K. XXXXX pod číslom M. o spotrebiteľský úver vo výške 600,- €, ktorú žiadosť spoločnosť J. T. neakceptovala z dôvodu nedostatočnej bonity, avšak v prípade poskytnutia úveru by spoločnosti J. T. vznikla škoda vo výške 600,- €;

2. dňa 15.12.2016 z IP adresy XXX.XX.XX.XXX vykonala na internetovej stránke D. <.> registráciu G. E. a prostredníctvom internetovej stránky D. požiadala spoločnosť J. J. M. s.r.o. so sídlom G. X, Z., IČO: XX XXX XXX pod číslom XXXXXXX-XXXXXXX o spotrebiteľský úver vo výške 500,- €, ktorú žiadosť spoločnosť J. J. M. s.r.o. zamietla z dôvodu nedodania požadovaných dokumentov, avšak v prípade poskytnutia úveru by spoločnosti J. J. M. s.r.o. vznikla škoda vo výške 500,- €;

3. dňa 20.12.2016 o 14:53 hod. v mene G. E. prostredníctvom internetovej stránky D. <. požiadala spoločnosť J. T., spoločnosť založenú podľa zákona S., IČO: XX XXX XXX, so sídlom B. XX, K. XXXXX o spotrebiteľský úver vo výške 400,- €, ktorý úver jej spoločnosť dňa 20. decembra 2016 pod č. M. poskytla a vo výške 371,50 € previedla v prospech jej bankového účtu IBAN: M. vedeného v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. na G. E., ktorú sumu dňa 20.12.2016 previedla v prospech jej účtu IBAN: M. vedeného v Tatra banke, a.s. na W. G., pričom sa zaviazala predmetný úver splácať v pravidelných 24 mesačných splátkach po 27,93 € odo dňa 20.01.2017, avšak ani jednu splátku úveru neuhradila, preto bol úver dňa 02.05.2017 vyhlásený za splatný a uvedená pohľadávka bola odpredaná spoločnosti X. O. V. s.r.o., I. XXXX/XX, XXXXX B., J. L., IČO: XX XXX XXX, ktorej spoločnosti spôsobila týmto konaním škodu vo výške 400,- €;

4. dňa 21.12.2016 v mene G. E. prostredníctvom internetovej schránky D. <. požiadala spoločnosť J. J. M. s.r.o. so sídlom G. X, Z., IČO: XX XXX XXX pod číslom XXXXXXX-XXXXXXX spotrebiteľský úver vo výške 500,- €, ktorú žiadosť spoločnosť J. J. M. s.r.o. zamietla z dôvodu, že klientka bola nekontaktná, avšak v prípade poskytnutia úveru by spoločnosti J. J. M. s.r.o. vznikla škoda vo výške 500,- €;

5. dňa 22.12.2016 v mene G. E. prostredníctvom internetovej stránky D. <. požiadala spoločnosť J. J. M. s.r.o. so sídlom G. X, Z., IČO: XX XXX XXX o spotrebiteľský úver vo výške 100,- €, ktorý úver jej spoločnosť dňa 22.12.2016 pod č. XXXXXXX-XXXXXXX poskytla a vo výške 100,- € previedla v

prospech jej bankového účtu IBAN: M. vedeného v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. na G. E., ktorú sumu dňa 23.12.2016 previedla v prospech jej účtu IBAN: M. vedeného v Tatra banke, a.s. na W. G., pričom sa zaviazala predmetný úver aj s príslušenstvom vrátiť do 22.01.2017 na bankový účet poškodenej spoločnosti, poskytnutý úver však nevrátila, ktorým konaním spoločnosti J. J. M. s.r.o. spôsobila škodu vo výške 100,- €;

6. dňa 27.12.2016 v mene G. E. prostredníctvom internetovej stránky D. požiadala spoločnosť H. J. K., a.s. so sídlom K. I. XX, N., IČO: XX XXX XXX pod číslom XXXXXXXXXXXX. pôžičku vo výške 5.000,- €, ktorú žiadosť spoločnosť H. J. K., a.s. zamietla pre nesplnenie vnútorných kritérií spoločnosti, avšak v prípade poskytnutia úveru by spoločnosti H. J. K., a.s. spôsobila škodu vo výške 5.000,- €;

7. dňa 01.01.2017 v čase o 14:12:15 hod. z IP adresy XX.XXX.XXX.XX v mene G. E. elektronicky požiadala spoločnosť Z., pobočku zahraničnej banky so sídlom N. X, XXX XX Z., IČO: XX XXX XXX pod číslom XXXXXXXXXXXXXXXX o spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- €, ktorú žiadosť spoločnosť Z. stornovala, avšak dňa 25.01.2017 jej bola bankou poskytnutá možnosť získania úveru vo výške 5.300,- €, preto dňa 25.01.2017 opätovne elektronicky požiadala spoločnosť Z., pod číslom XXXXXXXXXXXXXXXX o spotrebiteľský úver vo výške 5.300,- €, ktorú spoločnosť Z. dňa 13.02.2017 zamietla na základe čestného prehlásenia G. E., že o poskytnutie úveru nežiadala, avšak v prípade poskytnutia úveru by spoločnosti Z. vznikla škoda vo výške 5.300,- €;

8. dňa 23.01.2017 o 17:59:53 hod. z IP adresy XXX.XX.XX.XXX v mene G. E. elektronicky požiadala spoločnosť W., pobočku zahraničnej banky so sídlom B. XX, Z., IČO: XX XXX XXX pod číslom K. o úver vo výške 4.000,- €, ktorú žiadosť spoločnosť W. zamietla z dôvodu nepodpisania žiadosti o úver zo strany žiadateľky, avšak v prípade poskytnutia úveru by spoločnosti W. vznikla škoda vo výške 4.000,- €;

ktorým konaním spôsobila celkovú škodu vo výške 16.400,- €.

Za to bol obvinenej N. J.:

Podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona bola obvinená zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obvinenej uložil trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obvinenej povinnosť nahradiť poškodenej obchodnej spoločnosti X. s.r.o. I. XXXX/XX, XXXXX B., J. L., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 400,- € a poškodenej obchodnej spoločnosti J. J. M. s.r.o., so sídlom G. X, Z., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 100,- €.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len " krajský súd"), sp. zn. 3To/170/2018 z 9. januára 2019, podala dovolanie obvinená N. J. prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Bronislavy Garajovej, advokátky v Poltári, a to z dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h) a písm. i) Trestného poriadku, teda že trest jej bol uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinená N. J. v odôvodnení dovolania namietala, že Krajský súd Banská Bystrica a aj Okresný súd Lučenec pochybil, keď vzhľadom na konanie vedené na Okresnom súde Žiar nad Hronom, sp. zn. 2T/41/2017 a Okresnom súde Veľký Krtíš, sp. zn. 3T/19/2018 neuložil obvinenej súhrnný trest odňatia slobody a súčasne nezrušil výroky o trestoch uložených oboma súdmi. Rozsudkom Okresného súdu

Veľký Krtíš, sp. zn. 3T/19/2018 z 9. júla 2018, bol obvinenej za skutok z 19. augusta 2016 uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov, rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 2T/41/2017 z 20. augusta 2018, bol obvinenej za skutky z 28. júla 2016 a 25. augusta 2016 uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a napokon rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 2T/27/2018 z 11. septembra 2018, bol obvinenej za skutky od 15. decembra 2016 do 21. januára 2017 uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Došlo preto k nesprávnemu použitiu ustanovenia § 42 Trestného zákona a k absencii výroku o zrušení trestov uložených predchádzajúcimi rozsudkami, pričom zrušenie oboch rozsudkov zásadne ovplyvní postavenie obvinenej, lebo musí vykonať aj tresty uložené tak Okresným súdom Veľký Krtíš ako aj Okresným súdom Žiar nad Hronom a Okresným súdom Lučenec.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec podaním z 8. septembra 2020, ktorý poukázal na fakt, že javí sa, že Okresný súd Lučenec mal v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/27/2018 uložiť odsúdenej súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, avšak Okresný súd Lučenec pri vyhlasovaní rozsudku zjavne nemal vedomosť o predchádzajúcich odsúdeniach v konaniach vedených na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 3T/19/2018 a Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 2T/41/2017. Ak by Okresný súd Lučenec ukladal súhrnný trest, trestná sadzba by bola 3 (tri) roky až 12 (dvanásť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Prokurátor tiež uviedol že, postavenie obvinenej N. J. neaplikovaním ustanovenia § 42 Trestného zákona nebolo ovplyvnené podľa § 371 ods. 5 Trestného poriadku, nakoľko celkovú výmeru trestov vo výmere 4 (štyri) roky a 10 (desať) mesiacov, ktorá jej bola uložená, možno stále považovať za výmeru trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 (tri) roky. Obvinená túto skutočnosť v pôvodnom konaní ani nenamietala.

Prokurátor navrhol dovolanie obvinenej N. J. postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“), ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní, skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinená pred podaním dovolania využila svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie obvinenej N. J. opodstatnené, pretože okresný i krajský súd rozhodli nesprávne a neuložili obvinenej N. J. súhrnný trest, čím je daný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012-I).

Dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu

vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. h) a písm. i) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku:

Tento dovolací dôvod môže byť naplnený v dvoch alternatívach spočívajúcich v tom, že obvinenej bol uložený za trestný čin, zo spáchania ktorého bola uznaná za vinnú

- trest vo výmere mimo trestnej sadzby alebo
- taký druh trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa.

Uloženie trestu mimo trestnej sadzby sa týka len tých trestných činov, ktoré majú odstupňovanú trestnú sadzbu vymedzenú zákonom. Trest odňatia slobody (o ktorý ide aj v predmetnej veci), má konkrétne hranice trestnej sadzby určené v príslušnom ustanovení osobitnej časti Trestného zákona podľa toho, o aký trestný čin ide, prípadne v akej alternatíve bol spáchaný. Uložením trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa rozumie uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom, ako aj prekročenie maximálne povolenej výmery trestu. Druhom trestu, ktorý zákon nepripúšťa sa rozumie najmä prípady, kedy by bol obvinenej uložený niektorý z druhov trestov (§ 32 Trestného zákona), bez splnenia tých podmienok, ktoré zákon predpokladá, t. j. pokiaľ v konkrétnom prípade určenom páchatelovi za určitý trestný čin nebolo možné uložiť niektorý druh trestu, s ohľadom na jeho zvláštne zákonné podmienky (napríklad trest zákazu činnosti za trestný čin, ktorý nebol spáchaný v súvislosti s touto činnosťou a podobne). Pokiaľ však obvinená N. J. vyvodzovala naplnenie dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku opomenutím aplikácie ustanovenia o súhrnnom treste podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku v predmetnej veci nie je daný (námetka obvinenej nezodpovedá tomuto dovolaciemu dôvodu), pričom túto námetku možno subsumovať pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku:

Obvinená N. J. v podanom dovolaní správne poukázala na danosť dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, pretože v prípade tohto dovolacieho dôvodu je dovolanie určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia súdu vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v nesprávnom právnom posúdení skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Trestného zákona), prípadne zánik trestnosti činu (najmä § 87 Trestného zákona), či pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu, spoločného trestu - § 41 Trestného zákona resp. súhrnného trestu - § 42 Trestného zákona a pod. Krajský súd v Banskej Bystrici pri uložení trestu, v dovolaní napadnutom uznesení, nesprávne použil hmotnoprávne ustanovenia týkajúce sa súhrnného trestu.

Okresný súd Lučenec rozsudkom, sp. zn. 2T/27/2018 z 11. septembra 2018, v spojení uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/170/2018 z 9. januára 2019 pochybil, keď obvinenej N. J. neuložil súhrnný trest a nezrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 3T/19/2018 z 9. júla 2018 a rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 2T/41/2017 z 20. augusta 2018.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval tak, aby zrejma nezákonnosť v neprospech obvinenej N. J. bola odstránená.

K ukladaniu súhrnného trestu Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva:

Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol slovenským súdom prvého

stupňa vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok, ktorý sa stal právoplatným a možno na neho prihladať § 42 ods. 3 Trestného zákona za iný jeho trestný čin, a tieto trestné činy sú vo viacčinnom súbehu, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Preto, aby bolo možné uložiť páchatelovi súhrnný trest, musia byť splnené všetky vyššie uvedené podmienky.

Základným predpokladom uloženia súhrnného trestu je, aby medzi trestným činom, ktorý je predmetom prebiehajúceho konania a trestným činom, vo vzťahu ku ktorému má byť uložený súhrnný trest, existoval viacčinný súbeh.

O viacčinný súbeh trestných činov ide z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatela. Z tejto definície vyplýva, že okamih vyhlásenia prvého odsudzujúceho rozsudku spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu.

Viac trestných činov je v súbehu len potiaľ, pokiaľ medzi prvým a posledným z nich nebol vyhlásený, súdom prvého stupňa, odsudzujúci (hoci aj neprávoplatný) rozsudok za nejaký trestný čin. Činy spáchané po odsudzujúcom rozsudku do doby jeho právoplatnosti treba posúdiť obdobne ako recidívu (R 8/1974).

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že:

-rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 2T/27/2018 z 11. septembra 2018, v spojení s dovolaním napadnutým uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/170/2018 z 9. januára 2019, právoplatným 9. januára 2019, bola obvinená N. J. uznaná za vinnú zo spáchania pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, v bodoch 1,2,4,6,7,8 v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona (skutok spáchaný od 15. decembra 2016 do 23. januára 2017), za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia,

-rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 2T/41/2017 z 20. augusta 2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To/122/2018 z 20. novembra 2018, právoplatným 20. novembra 2018, bola obvinená N. J. uznaná za vinnú zo spáchania pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona (skutok spáchaný od 28. júla 2016 do 25. augusta 2016), za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia,

-rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 3T/19/2018 z 9. júla 2018, právoplatným 25. júla 2018 bola obvinená N. J. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona (skutok spáchaný dňa 19. augusta 2016), za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V súčasnej prejednáwanej veci je predmetom konania trestný čin (skutok) z 23. januára 2017.

Obvinená N. J. sa v dovolaní domáha uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému činu (skutku) z 19. augusta 2016 a rovnako z 25. augusta 2016, čo je možné, pretože medzi týmito trestnými činmi je daný viacčinný súbeh.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že primárne pochybil už Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/41/2017, ktorý obvinenú N. J. odsudzoval za trestný čin z 25. augusta 2016 a ktorý spáchala skôr ako bol Okresným súdom Veľký Krtíš v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/19/2018 vyhlásený odsudzujúci rozsudok dňa 9. júla 2018 za iný trestný čin obvinenej. Uvedené pochybenie nenapravil ani Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 5To/122/2018 a uvedené pochybenie nenapadla podaním mimoriadneho opravného prostriedku ani obvinená N. J..

Okresný súd Žiar nad Hronom ako vyplýva, ukladal samostatný trest odňatia slobody (posudzujúc svoje skutky zrejme ako recidívu).

Okresný súd Lučenec mal rovnako v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/27/2018 pre skutok z 23. januára 2017 ukladať súhrnný trest odňatia slobody k rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 3T/19/2018 z 9. júla 2018, ktorý bol prvým vyhláseným odsudzujúcim rozsudkom, ktorý sa stal právoplatným a možno na neho prihliadať.

Je nesporné, že obvinenej N. J. mal byť v dovolaní napadnutom uznesení krajského súdu (primárne však už rozsudkom okresného súdu) uložený súhrnný trest (tak ako sa toho domáha obvinená v dovolaní) vo vzťahu k trestnému činu z 19. augusta 2016 a teda vo vzťahu k rozhodnutiam súdov týkajúcich sa tohto trestného činu - rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 3T/19/2018 z 8. júla 2018, ktorým jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne a jeho zrušení vo výroku o treste, ale v ďalšom aj za súčasného zrušenia výroku o treste, ktorý mal byť v rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 2T/41/2017 z 20. augusta 2018, už ukladaný ako súhrnný trest.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že tým že súdy v rámci uloženia súhrnného trestu tento neukladali, v dôsledku čoho obvinenej N. J. v súhrne „pribudol“ samostatný trest vo výmere 10 (desať) mesiacov a 1 (jeden) rok k uloženým 3 (trom) rokmi v dovolaní napadnutom uznesení krajského súdu, takýto postup nie je správny a zákonný. Tu je nutné uviesť, že ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý je vo viacčinnom súbehu s trestnými činmi, za ktoré už bol predtým odsúdený viacerými rozhodnutiami (rozsudkami, trestnými rozkazmi) a tieto trestné činy boli spáchané skôr, ako bolo súdom prvého stupňa vyhlásené prvé z nich, súd musí pri ukladaní súhrnného trestu zrušiť výroky o trestoch vo všetkých predchádzajúcich rozhodnutiach, ktoré sú v pomere uvedenom v ustanovení § 42 ods. 1 Trestného zákona, a páchatel'ovi uložiť súhrnný trest za celú zbierajúcu sa trestnú činnosť (t. j. za všetky trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu).

Novo ukladaný súhrnný trest sa preto musí týkať celého súhrnu zbierajúcej sa trestnej činnosti toho istého páchatel'a, a je tak nevyhnutné urobiť aj tým, že súd ukladajúci (ďalší) súhrnný trest výslovne zruší všetky výroky o trestoch obsiahnuté vo všetkých skorších rozsudkoch, ktoré sa vzťahujú k tomuto celému súhrnu zbierajúcej sa trestnej činnosti toho istého páchatel'a.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že v tejto súvislosti s vyššie uvedeným treba mať na zreteli, že podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V ďalšom konaní bude Okresný súd Lučenec povinný opätovne rozhodnúť o odvolaní obvinenej N. J. v súlade s právnym názorom vysloveným Najvyšším súdom Slovenskej republiky v tomto rozhodnutí, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že v ďalšom konaní nemôže dôjsť k zhoršeniu postavenia obvinenej N. J., a teda v novom konaní nemôže dôjsť k zmene rozhodnutia v neprospech obvinenej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že obvinená N. J. k námietke súhrnného trestu k dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nemusela uviesť v pôvodnom konaní, pretože podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku len dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom, pričom Trestný poriadok medzi uvedenými nezaraďuje dôvod dovolania podľa písm. i) Trestného poriadku.

Zistené porušenie zákona zásadne ovplyvnilo postavenie obvinenej N. J., pretože jej bol uložený samostatný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 (tri) roky, ktorý mal byť uložený ako súhrnný, pričom obvinenej bol uložený trest odňatia slobody po spočítaní trestov vo

výmere 4 (štyri) roky a 10 (desať) mesiacov, presahujúc tak 22 (dvadsaťdva) mesiacov.

Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku ak sa na obvinenom vykonáva trest odňatia slobody, uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe.

Nakoľko obvinená N. J. súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, ktorý jej bol uložený dovolaním napadnutým uznesením a dovolací súd v konaní o dovolaní predmetné rozhodnutie okresného a krajského súdu zrušil, podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku bolo potrebné rozhodnúť súčasne o väzbe.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený môže byť vzatý do väzbylen vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Dôvod preventívnej väzby [§ 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku] je daný vtedy, ak z konania obvineného alebo z ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že:

„bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil“.

Účelom tejto väzby je chrániť spoločnosť pred tým, aby obvinený:

- a) pokračoval v trestnej činnosti, alebo
 - b) dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo
 - c) vykoná trestný čin, ktorý pripravoval, alebo
 - d) vykoná trestný čin, ktorým hrozil,
- a tak zabrániť škodlivým dôsledkom, ktoré by uskutočnením zámeru obvineného mohli nastať.

Existencia väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je u obvinenej daná najmä tým, že ide o osobu, ktorá má bohatú kriminálnu minulosť. V minulosti jej bol opakovane uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Tieto skutočnosti dokumentujú výraznú spoločenskú neprispôsobilosť obvinenej N. J. a jej pohrdavý postoj k normám a pravidlám nielen slušného správania, ale aj k základným hodnotám chráneným Trestným zákonom, z čoho vyplýva, že u obvinenej ide o osobu mimoriadne náchylnú k protispoločenskej i protizákonnej činnosti. Preto aj s ohľadom na osobu obvinenej N. J. hrozí vysoké riziko, že v prípade jej nevzatia do väzby by mohla pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Z uvedených dôvodov má súd za to, že u obvinenej N. J. je dôvodná obava, že bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti, dokoná trestný čin o ktorý sa pokúsila, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravovala, alebo ktorým hrozila.

Najvyšší súd vzhľadom na horeuvedené preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku IV. tohto rozsudku a nenahradil podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku väzbu obvinenej N. J. dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na odôvodnenie rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.